

בש"פ 5662/15 - מדינת ישראל נגד חיים רדה, אמרה (ברהנו) למה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5662/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. חיים רדה
2. אמרה (ברהנו) למה

בקשה (שביעית) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י' באלול התשע"ה (25.8.2015)

בשם המבקשת:

עו"ד שרית משגב

בשם משיב 1:

עו"ד אבי כהן

בשם משיב 2:

עו"ד ליה פלוס

החלטה

מונחת בפני בקשה שביעית להארכת מעצר בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. המשיבים בענייננו (להלן: המשיבים) הואשמו בעבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע

עמוד 1

לפי סעיף 499 יחד עם סעיף 29, רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 יחד עם סעיפים 335 ו 29. כל הסעיפים שהוזכרו הינם לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977. עוד יצוין כי נאשם נוסף, המעורב בפרשה זו, הסכים לבקשת המדינה להארכת מעצרו (להלן: הנאשם הנוסף).

1. כפי שנטען בעובדות כתב האישום, קשרו המשיבים קשר לרצח המנוח. משיב 1 הצטייד באקדח, ומשיב 2 נהג ברכב המילוט. ביום הרצח הגיע הנאשם הנוסף לאזור בו ישב המנוח, והבחין בו ממתין מחוץ למספרה. הוא הודיע על כך למשיב 1 טלפונית. לאחר מכן הגיע משיב 1 למקום עם האקדח, כשצווארו מכוסה. הוא ירה במנוח, ממרחק של מטרים בודדים, לפחות עשרה כדורים. הכדורים פגעו במנוח, וכן באדם נוסף שישב לצידו. לאחר הירי נמלטו המשיבים ברכב המילוט, נהוג על ידי משיב 2. הרכב נסע במהירות ולא עצר אף לאחר שנורתה אש לכיוונו על ידי שוטר שעבר באזור. לאחר המעשה הגיעו המשיבים לדירת מסתור שנשכרה מראש על ידי משיב 1, והנאשם הנוסף שבר את הטלפונים הסלולריים ששימשו אותם וטבל את כרטיסי הסיים בדלי מים. עוד באותו יום נפטר המנוח מפצעיו, והיושב לידו נפגע מכדורים בשוק ובכף רגלו, ועבר ניתוח לשם הוצאתם. משיב 2 ברח מן המשטרה כחודשיים בטרם נעצר.

2. שני השיקולים הרלוונטיים לבקשת הארכה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים הם מסוכנות המשיב וקצב המשפט. מסוכנותם של המשיבים, על פי המעשים שביצעו לכאורה, בולטת ומדברת בעד עצמה. עסקין בעבירת רצח. משיב 1 ירה ממרחק קרוב ופגע בשני אנשים, ואף גרם למותו של אחד מהם. משיב 2 שימש נהג, ואף ברח מהמשטרה כחודשיים ימים. צודקת בא כוח המדינה כי יש להעניק משקל לכך כי הירי בוצע לאור יום, ברחובה של עיר.

באשר לקצב המשפט, התקיימו 12 ישיבות בגדרן נשמעו ראיות, העידו כארבעים עדים והתקיימו שש ישיבות גישור. בישיבה הקרובה אמורה להסתיים פרשת התביעה. הגם שקצב המשפט אינו מיטבי, המשפט אכן מתקדם. זאת בהסתכלות לאחור. ביחס לעתיד – מתעורר קושי. זאת בשל כך שנקבעו שני מועדים נוספים בלבד – האחד בתחילת דצמבר השנה, והשני בתחילת ינואר 2016.

השילוב של עיתוי הישיבות הבאות ומספרן, אינו משביע רצון. יוצא כי לא תתקיים ישיבת הוכחות בתקופה המתבקשת של תשעים יום. באי כוח הצדדים הבהירו כי הטעם לדבר הוא יציאה לשבתון של חלק משופטי ההרכב בתקופה הרלוונטית. מצב זה, על רקע השתלשלות ההליכים עד כה, מחייב התערבות מסוימת. דהיינו – לנוכח עוצמת המסוכנות וקצב התקדמות המשפט, אינני סבור כי יש מקום להורות על שחרורם של המשיבים. עם זאת, תפקידו של בית משפט זה בבקשות מעין אלו אינו רק בהחלטה אם להאריך או לשחרר, אלא גם לפקח על קצב המשפט. בנסיבות העניין, לפיהן כעבור כחמישה חודשים יתקיימו רק שתי ישיבות נוספות, הנני מורה לבית משפט קמא להוסיף מספר תאריכים בחודשים דצמבר עד פברואר. היה והדבר יתאפשר, ניתן יהיה להקדים את המועדים האמורים.

3. בהגיעי למסקנה זו, מודע אני לכך כי הרכבים פליליים שונים בפשעים חמורים עמוסים עד לעייפה. ברם, בהינתן התקופה בה מצויים המשיבים במעצר; העובדה כי העיכוב בשמיעת המשפט נובע בעיקר בשל התנהלות הנאשם הנוסף, ולא דווקא מהמשיבים בענייננו; וכי המשך דיוני ההוכחות קבוע רק לעוד מספר חודשים, ואף אז נקבעו שני תאריכים בלבד – סבורני כי אין מנוס מהוספת תאריכים לשמיעת הוכחות כאמור לעיל.

לנוכח דברי סניגורו של משיב 1 בפניי, כי הגיש בקשה לעיון חוזר, אין בהחלטה זו להביע עמדה לגורלה של עמוד 2

בקשה זו, שאף לא עיינתי בה, לכאן או לכאן.

4. סוף דבר - החלטתי איפוא להיעתר לבקשת המדינה, ולהורות על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים יום מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, החל מיום 31.08.2015, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15181-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ה (30.08.2015)

ש ו פ ט
